

Vieną rytą Bikinio jūduboje Kempiniukas atidžiai išsimatavo savo ūgį.
– ĖHĖHĖ! – sušuko jis. – Trisdešimt šeši moliuskai! Pagaliau aš jau
DIDELIS VYRUKAS!

– Miau, – atsakė Garis.

Kempiniukas nubėgo pasakyti Patrikui, jog jis pagaliau tokio
ūgio, kad jau gali važinėti „Sudužusiu laivu“ linksmiais kalneliais
pramogų parke!

Du draugai nuskubėjo į Linksmųjų parką, bet išvydęs didžiulį atrakcioną Kempiniukas PERSIGANDO!

– Eime! – sušuko Patrikas, tempdamas jį karuselės link.

– PALAUK! – suriko Kempiniukas, mėgindamas sugalvoti pasiteisinimą. – Aš... Aš pažadėjau ponui Krabui karusele važiuoti su juo.

Užkandinėję „Traškis Krabas“ ponas Krabas pamatė, kad jo virėjas išsigandęs. Todėl atsakė esąs per daug užsiėmęs su juo važiuoti linksmaisiais kalneliais.

Vėliau Kempiniukas padėjo jo viršininkui, kad buvo toks supratingas.

Tačiau ponas Krabas ėmė girtis:

– Manęs NIEKAS negalėtų išgąsdinti! Kai buvau tavo amžiaus, aš pūčiau ragą, kad prisikviesčiau Skrajojantį Olandą! Su juo nuplaukiau į Požemių pasaulį ir pelniau Nutrūktgalvio pažymėjimą!

Kempiniukas prisiekė pelnyti SAVO Nutrūktgalvio pažymėjimą!

